

Sygn. akt II CSK 640/18

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku T. W.
przy uczestnictwie [...] "E." Spółki Akcyjnej w W.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 19 grudnia 2017 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2) nie obciąża wnioskodawcy kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz uczestnika.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wnioskodawcy T. W. od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 19 grudnia 2017 r., należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej skarżący wskazał, że jest ona oczywiście uzasadniona ze względu na naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez wadliwą ocenę dowodów skutkującą błędnymi ustaleniami faktycznymi. Ta przyczyna nie podlega rozważeniu ze względu na niedopuszczalność oparcia podstawy kasacyjnej na tym zarzucie (art. 398³ § 2 k.p.c.).

Skarżący wskazał ponadto, że zachodzi potrzeba wykładni art. 305¹ i art. 305² k.c. ze względu na to, że budzą one poważne wątpliwości i wywołują rozbieżności w orzecznictwie sądów spowodowane różnicą poglądów co do tego, czy pas służebności przesyłu obejmuje tak zwaną strefę kontrolowaną (strefę oddziaływania urządzeń przesyłowych na otoczenie), co przekłada się na wysokość wynagrodzenia przysługującego właścicielowi za ograniczenie jego prawa własności nieruchomości w następstwie ustanowienia służebności przesyłu.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ustabilizowany jest pogląd, że przez przyczynę kasacyjną opisaną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. należy rozumieć brak zgodności rozstrzygnięć w sprawach o takich samych lub bardzo podobnych stanach faktycznych, w których mają zastosowanie te same przepisy, wykładane lub stosowane w sposób prowadzący do odmiennych – zróżnicowanych albo sprzecznych – orzeczeń albo decyzji procesowych. Nie może być mowy o rozbieżności w orzecznictwie wtedy, gdy wprowadzie w pewnej fazie stosowania jakiegoś przepisu przez sądy, a zwłaszcza przez Sąd Najwyższy, doszło do rozchwiania wykładni albo wyraźnych różnic jurysdykcyjnych poświadczonych odmiennymi rozstrzygnięciami, jednak następnie – po wyjaśnieniu występujących kontrowersji i uzgodnieniu stanowisk – ugruntowany został pogląd, który uzyskał przewagę i ukształtował wykładnię oraz oparte na niej orzecznictwo, niewykazujące już później poważniejszych odchyień (por. uzasadnienie postanowienia składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2014 r., III CZP 2/14, OSNC 2014, nr 12, poz. 124). Trzeba podkreślić, co zauważa zresztą także sam skarżący, że podniesione przez niego rozbieżności i wątpliwości występujące w orzecznictwie rozstrzygnęła uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2015 r., III CZP 88/15 (OSNC 2016, nr 12, poz. 144), w której wskazano, że obszar strefy kontrolowanej określonej w § 10 w związku z § 110 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz.U. z 2013 r., poz. 640) oraz w załączniku nr 2 do tego rozporządzenia nie pokrywa się z zakresem obciążenia nieruchomości służebnością przesyłu, ustanowioną dla gazociągu wybudowanego przed dniem 12 grudnia 2001 r. W obszernym i starannie umotywowanym uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Najwyższy odniósł się do wszystkich sygnalizowanych w dotychczasowej judykaturze kwestii prawnych dotyczących tak zwanego pasa służebności przesyłu i pasa oddziaływania urządzeń na otoczenie (strefy kontrolowanej). Nie ma zatem podstaw do przyjęcia istnienia wskazanej przez skarżącego przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania ani racjonalnej potrzeby kolejnej wypowiedzi Sądu Najwyższego na ten temat; nie zmienia tego fakt odmiennej oceny wyrażonej jednostkowo przez Sąd Najwyższy w postanowieniu

z dnia 12 października 2017 r. IV CSK 724/16 (niepubl.). W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji, odstępując od obciążenia skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz przeciwnika skargi.